

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1710/07
11.04.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Невене Милојчић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења Министарства одбране Републике Србије - Управа за инфраструктуру - Дирекција за грађевински инжињеринг, број 43-2 од 02.02.2007. године, у нејавној седници већа одржаној дана 11.04.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства одбране Републике Србије - Управа за инфраструктуру - Дирекција за грађевински инжињеринг, број 43-2 од 02.02.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења ВГУ "АА" број 573/2006 од 30.11.2006. године, којим је тачком 1. диспозитива тог решења првостепеног органа тужиоцу престала служба у ВГУ "АА", без његове сагласности, због престанка пословања ВГУ "АА", као организацијског дела Министарства одбране и укидања радног места, са даном 30.11.2006. године. Тачком 2. диспозитива првостепеног решења утврђено је да се именованом без прекида радног стажа у односу на рад због престанка службе у ВЈ обезбеђује у континуитету заснивање радног односа у новооснованом Друштву са ограниченом одговорношћу "ББ". Тачком 3. диспозитива решења првостепеног органа од 30.11.2006. године наведено је да закључењем уговора о раду у Друштву са ограниченом одговорношћу "ББ" тужилац стиче и остварује права и обавезе из радног односа сагласно Закону о раду Републике Србије.

У тужби поднетој Врховном суду Србије тужилац оспорава законитост решења првостепеног и туженог органа, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене закона и повреде правила поступка. Истиче да је неспорно да је њему радни однос престао у ВГУ "АА" са даном 30.11.2006. године, али да је тужиоцу сагласно одредбама Закона о Војсци Југославије и Закона о раду имао бити решен радно-правни статус заснивањем радног односа код другог послодавца, односно у конкретном случају "ББ". Међутим, одмах по престанку радног односа код првостепеног органа и заснивању радног односа код новог послодавца, тужиоцу је сутрадан уручено решење о отказу Уговора о раду. Сматра да су на овакав начин фиктивним обезбеђењем његовог запослења повређене одредбе члана 144. став 2. Закона о Војсци Југославије, као и одредбе Закона о раду Републике Србије, јер је ускраћен у правима на материјално обезбеђење за случај престанка запослења. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Према разлозима оспореног решења жалба није основана, јер је Одлуком министра одбране, која је усклађена са Закључцима Владе Републике Србије, са даном 30.11.2006. године ВГУ "АА" престала са радом, тј. пословањем и извршено је организовање те установе у друштво са ограниченом одговорношћу "ББ". Пошто је радно место на које је тужилац био распоређен укинута правилно је првостепени орган применио одредбе члана 143. став 1. тачка 9. Закона о Војсци Југославије и решавајући по службеној дужности утврдио да су испуњени услови за престанак службе тужиоцу без његове сагласности, због укидања радног места на које је распоређен и престанка пословања ВГУ "АА". При томе је у оспореном решењу наведено да је тужиоцу на основу члана 144. став 1. Закона о Војсци Југославије обезбеђено заснивање радног односа у другом предузећу - Привредном друштву "ББ", на радном месту које одговара његовој стручној спреми.

Чланом 144. став 1. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ", бр.43/94...37/02 и "Службени лист СЦГ", бр.7/05 и 44/05) прописано је да цивилном лицу у Војсци које на располагању проведе једну годину престаје служба ако му се претходно није могло обезбедити право на заснивање радног односа у другом предузећу, установи или државном органу на радном месту које одговара његовој стручној спреми.

Тужилац у тужби наводи да му је заснивање радног односа у другом предузећу обезбеђено само фиктивно, јер је истога дана када је засновао радни однос у "ББ" добио решење о отказу уговора о раду због престанка пословања и овог предузећа. Тужилац у тужби, такође, истиче да је решењем првостепеног органа претрпео штету зато што му нису обезбеђена права из члана 144. став 1. наведеног Закона, а није остварио ни права која су предвиђена ставом 2. истог члана Закона (новчана накнада и друга права по прописима о запошљавању Републике на чијој територији је био на служби). Ове наводе тужилац је истицао и у жалби изјављеној на решење првостепеног органа од 30.11.2006. године, али они оспореним решењем нису оцењени чиме су, по налажењу овог суда, повређена правила поступка из члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97), што је било од утицаја на решење ствари, јер обезбеђење права на заснивање радног односа у другом предузећу подразумева даље остваривање права на рад, а не закључење уговора о раду који се не може реализовати због престанка пословања предузећа истог дана када је уговор закључен. У поновном поступку тужени орган је дужан да отклони учињену битну повреду правила поступка и оцени наводе жалбе, те донесе ново решење које ће бити на закону засновано, односно којим ће се тужиоцу и фактички омогућити остваривање једног од права из члана 144. Закона о Војсци Југославије, по престанку службе у Војсци.

Са напред изнетог, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је тужбу уважио и на основу члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде, с тим што су примедбе суда из образложења пресуде обавезне за тужени орган сагласно одредбама члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 11.04.2008. године, У. 1710/07

Записничар Председник већа-судија

Весна Карановић, с.р. Мирјана Ивић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК